

Raak de gezalfde des Heren niet aan!

De eerste keer dat dit tegen mij persoonlijk werd gezegd, als waarschuwing, was nadat ik wat vragen had na een preek, die we net hadden gehoord in een pinkstergemeente. Opgegroeid zijnde in een Hervormde kerk begreep ik het hele punt niet!? Wie had ik aangeraakt en wie was dan deze 'gezalfde des Heren' het duurde even voordat het kwartje (die bestonden nog destijds) bij mij viel, dat ik dus geen vragen mocht stellen of nog erger kritiek mocht hebben, op de prediker die net had gesproken. Maar onmiddellijk kwam het verhaal mij in gedachten en snapte het hele verband niet wat had het een met het ander te maken??

Toch hoor je dit nog vaak zeggen, in de context met kritiek hebben op valse leraren, apostelen of profeten maar laten we de teksten een lezen, waar men naar refereert en zien hoe ongelooflijk dom dit eigenlijk is. Goed dan hier komen de teksten uit de **NBG**;

1 Samuël 24:3-12

“Daarop nam Saul drieduizend uitgelezen mannen uit geheel Israël, en ging heen om David en zijn mannen te zoeken bij de Steenbokrotsen Hij bereikte de schaapskooien aan de weg. Daar was een spelonk waar Saul binnenging om zich af te zonderen; David en zijn mannen zaten achter in de spelonk. Toen zeiden Davids mannen tot hem: Dit is de dag, waarvan de HERE tot u gezegd heeft: zie, Ik geef uw vijand in uw macht; doe met hem wat gij wilt. David stond op en sneed ongemerkt de slip van Sauls mantel af. Daarna bonsde Davids hart, omdat hij Sauls slip had afgesneden; hij zeide tot zijn mannen: **De HERE beware mij ervoor, dat ik aan mijn heer, aan de gezalfde des HEREN, dit zou doen, dat ik mijn hand aan hem zou slaan; want hij is de gezalfde des HEREN.** En David weerhield zijn mannen door zijn woord; hij liet hun niet toe Saul te overvallen. Saul was inmiddels opgestaan, hij verliet de spelonk en ging zijns weegs. En David weerhield zijn mannen door zijn woord; hij liet hun niet toe Saul te overvallen. Saul was inmiddels opgestaan, hij verliet de spelonk en ging zijns weegs. Daarna stond David op, ging de spelonk uit en riep Saul na: Mijn heer de koning! Saul keek om en David knielde met het aangezicht ter aarde en boog zich neer. Toen zeide David tot Saul: **Waarom luistert gij naar de woorden van mensen, die zeggen: zie, David beraamt kwaad tegen u? Zie, op deze dag aanschouwen uw eigen ogen, dat de HERE u heden in de spelonk in mijn macht gegeven heeft; men sprak ervan u te doden, maar ik spaarde u en zeide: ik zal mijn hand niet slaan aan mijn heer, want hij is de gezalfde des HEREN. Zie eens, mijn vader, zie toch de slip van uw mantel in mijn hand! Want hieruit, dat ik de slip van uw mantel afgesneden heb zonder u te doden, kunt gij duidelijk opmaken, dat ik geen kwaad of mouterij in de zin heb, en dat ik tegen u niets heb misdaan; gij echter legt het erop toe mij het leven te benemen. De HERE moge rechtspreken tussen mij en u, de HERE moge mij aan u wreken, mijn hand echter zal niet tegen u zijn; zoals het spreekwoord der ouden zegt: van goddelozen komt goddeloosheid. Maar mijn hand zal niet tegen u zijn. Wie is de koning van Israël achternagetrokken? Wie achtervolgt gij? Een dode hond! Eén enkele vlo! Daarom moge de HERE rechter zijn, en tussen mij en u oordelen; Hij moge toezien, mijn zaak beslechten en mij recht verschaffen tegenover u.**

1 Samuël 26:3-12

Saul legerde zich op de heuvel van Chakila, die bij de wildernis aan de weg ligt, terwijl David zich ophield in de woestijn. Toen David merkte, dat Saul hem in de woestijn gevolgd was, zond hij verspieters uit en vernam, dat Saul werkelijk gekomen was. En David trok op en kwam bij de plaats waar Saul zich gelegd had. Toen David de plaats zag, waar Saul lag met zijn krijgsoverste Abner, de

zoon van Ner - Saul lag in de wagenburg, terwijl het volk rondom hem gelegd was - richtte David zich tot de Hethiet Achimelek en tot Abisai, de zoon van Seruja, de broeder van Joab, en vroeg: Wie wil met mij naar Saul in de legerplaats afdalen? Abisai zeide: Ik zal met u afdalen. David kwam met Abisai in de nacht tot het volk, en zie, daar lag Saul in de wagenburg te slapen, met zijn speer aan zijn hoofdeinde in de grond gestoken, terwijl Abner en het volk om hem heen lagen. Toen zeide Abisai tot David: *Heden heeft God uw vijand aan u overgeleverd; nu dan, laat ik hem toch met de speer aan de aarde spietsen, in één stoot, ik behoef het geen tweede maal te doen.* Maar David zeide tot Abisai: ***Breng hem niet om, want wie slaat ongestraft zijn hand aan de gezalfde des HEREN? David zeide: Zo waar de HERE leeft, voorzeker, de HERE zal hem slaan; hetzij, dat zijn sterfdag komt, hetzij, dat hij ten strijde trekt en weggevaagd wordt. De HERE beware mij ervoor, dat ik mijn hand zou slaan aan de gezalfde des HEREN.*** Nu dan, neem de speer aan zijn hoofdeinde en de waterkruik, en laten wij weggaan. Daarop nam David de speer en de waterkruik van Sauls hoofdeinde weg, en zij gingen heen. Niemand zag het, niemand merkte het, niemand ontwaakte, want allen sliepen, daar er een diepe slaap des HEREN op hen gevallen was. Toen David aan de overzijde gekomen was, ging hij op de bergtop staan, ver weg, zodat er een grote afstand tussen hen was. En David riep tot het volk en tot Abner, de zoon van Ner: Antwoordt gij niet, Abner? En Abner antwoordde: Wie zijt gij, die daar tot de koning roept? Daarop riep David tot Abner: Zijt gij dan geen man? Wie is in Israël u gelijk? Waarom hebt gij dan uw heer, de koning, niet bewaakt? Want er is iemand van het volk gekomen om de koning, uw heer, om te brengen. Wat gij gedaan hebt, is niet goed. Zo waar de HERE leeft, gij zijt kinderen des doods, omdat gij uw heer, de gezalfde des HEREN, niet bewaakt hebt. Nu dan, zie eens, waar de speer van de koning is en de waterkruik, die aan zijn hoofdeinde stond. Saul herkende Davids stem en hij riep: Is dat uw stem, mijn zoon David? En David antwoordde: Ja, mijn heer de koning. Toen zeide hij: ***Waarom achtervolgt mijn heer toch zijn knecht? Wat heb ik toch gedaan? Wat voor kwaad heb ik bedreven? Nu dan, mijn heer de koning luistere naar de woorden van zijn knecht. Indien de HERE u tegen mij opzet, dan moge Hij een offer ruiken; maar indien het mensen zijn, vervloekt zijn zij voor het aangezicht des HEREN, omdat zij mij thans verwijderd houden van de gemeenschap met het erfdeel des HEREN, en zeggen: ga heen, dien andere goden. Nu dan, mijn bloed moge niet ter aarde vloeien, ver van het aangezicht des HEREN. Want de koning van Israël is uitgetrokken om één enkele vlo te zoeken, zoals men een veldhoen op de bergen najaagt.***

David had zoveel respect voor Saul, als iemand die met **recht** een 'Gezalfde des Heren' genoemd kon worden, ook al was hij toen al verworpen door God en was David zelf al de nieuwe 'Gezalfde des Heren', dat hij Saul niet wilde 'aanraken' dat wil zeggen doden.

Dat is een goed advies met betrekking tot het benaderen van valse leraren, apostelen of profeten je hoeft ze letterlijk niet aan te raken net zoals David dat ook niet deed, maar hij sneed wel een stuk van de mantel af en nam de speer en een waterkruik mee. Maar meer nog hij zette de 'Gezalfde des Heren' in de persoon van Saul wel even op zijn plek, met andere woorden hij liet Saul zien hoe hij dwaalde, ook al was hij 'Gezalfde des Heren'. Hij noemt Saul misleider en toont dat ook aan met zijn acties om een onschuldige vlo te achtervolgen en hem (David) te willen doden en David roept God op als zijn rechter en houdt Saul een spiegel voor *om hem tot inkeer te brengen* en af te laten zien van zijn moordplannen. Hij schuwt daarbij geen harde taal spreekt ervan dat de misleiders of de misleide ***“vervloekt zijn zij voor het aangezicht des HEREN”*** en ***“van goddelozen komt goddeloosheid”***.

Ik zou zeggen raak de valse leraren, apostelen of profeten inderdaad **niet** letterlijk aan maar tracht hen en hun volgelingen wel ***tot inkeer te brengen*** door hen te laten zien waar en hoe ze misleiden zijn en soms zijn daar misschien helaas ook harde woorden voor nodig, zoals Jezus en Paulus dat voor ons al deden.

Wanneer Jezus spreekt over of tegen religieuze leiders die de waarheid verdraaiden (zoals veel Farizeeëren en schriftgeleerden uit Zijn tijd), schroomde Hij niet om directe en scherpe confrontaties aan te gaan:

- **"Roofzuchtige wolven in schapenvacht"** (Matteüs 7:15) – Hij waarschuwde dat valse profeten zich vroom en zorgzaam voordoen, maar van binnen uit zijn op de vernieling van de kudde.
- **"Adderengebroed" en "Slangen"** (Matteüs 23:33) – Een directe verwijzing naar gif en bedrog.
- **"Witgekalkte graven"** (Matteüs 23:27) – Mooi aan de buitenkant, maar van binnen vol dood en bederf.
- **"Blinde leiders van blinden"** (Matteüs 15:14) – Jezus riep Zijn volgelingen op om hen te laten begaan: *"Laat hen begaan; het zijn blinde leiders van blinden. En als een blinde een blinde leidt, zullen zij beiden in een kuil vallen."*

Paulus was, net als Jezus, **zeer direct en scherp** in zijn omgang met valse leraren en profeten. Hij zag het als zijn plicht om de waarheid van het Evangelie te verdedigen en de gemeente te beschermen tegen afdwaling. Hier zijn enkele sleutelmomenten uit zijn brieven:

- **Galaten 1:6-9:** Paulus is verontwaardigd over de Galaten die zich laten misleiden door een "ander evangelie". Hij schrijft:

"Ik verwonder mij erover, dat gij u zo spoedig afkeert van Hem, Die u door de genade van Christus geroepen heeft, tot een ander evangelie, dat er geen is; alleen zijn er enigen, die u verontrusten en willen het evangelie van Christus verdraaien. Maar al waren het wij of een engel uit de hemel, die u een evangelie verkondigde, anders dan wij u verkondigd hebben, hij zij vervloekt!"

- **2 Korintiërs 11:13-15:** Hij noemt valse apostelen "bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En dat is geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dan ook geen grote zaak, als zijn dienaars zich voordoen als dienaars der gerechtigheid."